

20. I § 54, stk. 7, ændres „lov om bestyrelsen af de offentlige veje“ til: „lov om offentlige veje“.

21. I § 54, stk. 9, indsættes som 2. pkt.:

„For strandarealer, der efter den for de sønderjyske landsdele ved lov nr. 123 af 1. juni 1929 opretholdte lovgivning fra tiden før 15. juni 1920 ikke er undergivet privat ejendomsret, men er åbne for benyttelse for alle og enhver, kan miljøministeren fastsætte forskrifter for almenhedens benyttelse inden for rammerne af gældende lovgivning.“

22. I § 54, stk. 11, 1. pkt., udgår „gennem vedkommende fredningsplanudvalg“.

23. I § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres „landbrugsministeren“ til: „miljøministeren“.

24. I § 55 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

„Stk. 6. Miljøministeren fastsætter de almindelige regler for almenhedens færdsel og ophold i private skove.“

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 7-9.

25. I § 56, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

„Løse hunde må ikke medtages.“

26. I § 56 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„Stk. 3. Miljøministeren fastsætter de almindelige regler for almenhedens færdsel og ophold på udyrkede arealer.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

27. Efter § 56 indsættes i kap. VIII:

„§ 56 a. Miljøministeren kan af hensyn til varetagelsen af naturvidenskabelige interesser bestemme, at retten til færdsel og ophold efter §§ 54 og 56 ikke gælder for nærmere udpegede strandbredder og udyrkede arealer, herunder ubeboede øer.“

28. I § 57 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

„Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter det i nærmere angivet omfang tillades at anbringe reklamer på både.“

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

29. Kap. X affattes således:

„Klager m. v. vedrørende afgørelser efter kap. VI-IX.

§ 58. Fredningsnævnets afgørelser efter kapitlerne VI-IX kan påklages til overfredningsnævnet af den, der har begæret fredningsnævnets afgørelse, vedkommende amtsråd, i hovedstadsområdet tillige hovedstadsrådet, kommunalbestyrelsen samt anerkendte foreninger og institutioner, jfr. § 8. Afgørelserne kan tillige påklages af miljøministeren.

Stk. 2. Rigsantikvarens afgørelse efter §§ 48, 49, stk. 1, og 50 kan påklages til miljøministeren af ejendommens ejer og bruger. Rigsantikvarens afgørelse efter § 48 kan påklages af de i stk. 1, 1. pkt., nævnte myndigheder m. v.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 4. Afgørelsen skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed afgørelsen kan påklages, af hvem den kan påklages, fristen herfor samt oplysning om reglen i stk. 5.

Stk. 5. En tilladelse eller dispensation må ikke udnyttes før klagefristens udløb. Er klage indgivet, må tilladelsen eller dispensationen ikke udnyttes, medmindre den opretholdes af klagemyndigheden.

Stk. 6. Klagemyndigheden påser, at den, hvem tilladelsen eller dispensationen er meddelt, får underretning om klagen.

Stk. 7. De klageberettigede efter stk. 1 og 2 skal skriftligt underrettes om afgørelsen.“

30. I § 59 indsættes som stk. 2-4:

„Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om kontrol med eller helt eller delvist forbud mod transport, opbevaring, salg samt ind- og udførsel af de i stk. 1 nævnte plante- og dyrearter.

Stk. 3. Miljøministeren kan bestemme, at den, der erhvervsmæssigt foretager eller lader foretage udstopning, præparering eller tørring af de i stk. 1 nævnte plante- og dyrearter, skal have særlig autorisation hertil. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for en sådan autorisationsordning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler efter stk. 2 og 3 for vilde pattedyr og